

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računajo se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Na obranu“.

(Konec.)

Ali je morda resnica, da je skoro vsa novejša literatura češka neverska in socijalistiška? Pisatelj naj vpraša, koliko udov imajo katoliška literaturna društva naša: „Dědictvi sv. Janské“, „Dědictvi Cyrillo-Methodějské“, „Dědictvi sv. Prokopa“, „Dědictvi Malických“; pogleda naj, koliko imamo katoliških bibliotek, pobožnih in bogoslovnih listov in političnih časopisov, pregleda naj zaslužno delovanje dobrih konservativnih političnih listov na Češkem, Moravskem in Šlezskem in da naj si se malo truda in pregleda potem beletristične knjige češke in našel bode, da je mej temi knjigami poleg slabih del jako mnogo izbornih spisov, v verskem oziru neoporečnih. Proti slabi smeri v literaturi imamo svoje poklicane in pogumne branitelje katoliških koristij, kateri bi gotovo sami protestovali proti lahkomišelnej sodbi Goriške, izrečenej skoro nad vso literaturo češko. Tu si stvar uravnamo sami brez karatelja Goriškega.

Sijajni dokaz vidne nevednosti napadnika, je pač njegovo čisto novo odkritje, da so nekda za cesarja Josipa II. v čeških mestih rastle frama-sonске lože liki gobe po dežji, ker še seme Husovo v Čebih ni bilo nikdar iztrajljeno. Pisatelj Goriški sicer ni da bi moral vedeti, da so snovatelji lož v Pragi za cesarja Josipa II. bili trdi Nemci, a resnico ljubeči človek ne govori o stvarih, katerih ne ve. Da je (nekda) Praga še dandanes gnezdo frama-sonov, tega, kolikor se tiče Čehov, ne vemo, čudimo se pa vender, kako more nekdo v Gorici bolj vedeti nego mi, ki že živimo četrto stoletje v Pragi. Pisatelj ima dalje jako nejasne pojme o Staročebih. Po njegovih besedah „nekak strup čim dalje otravlja — staročesko telo. Kaže se sicer, da še vladajo stari, a zgodovinski blesk in bogastvo (?) nas ne smeta zaslepiti. Mladi črv v kratkem času grozi uničiti stare veze in potem se poreče: „Slava staročeska je minula“ (!) In tu svetujemo pisatelju, da pusti Staročebom skrb, kako naj oni branijo zgodovinski sijaj in bogatstvo naroda češkega. Popusti naj avgurstvo in se rajši bavi s svojo naj-

bližjo okolico, kjer piše ostri gorki široko z juga, kateri ne pali le katoličanstva in slovanstva temveč tudi pošteno avstrijsko domoljubje. To bode hvaležnejše delo nego je premišljeni napad proti vzajemnosti češkoslovenski.

Sedaj prestopimo k pravi esenci vsega članka: „Kdor je opazoval novejšo prijateljstvo mej Čehi in Slovenci, opaziti je mogel, da so jo vedli Mladi tu in tam. Ne vem, zakaj so se šli Slovenci klanjat mladočeški slavi v Pragi.“ Napadnik je mogel lahko videti, da so novejšo prijateljstvo prouzročili največ duhovniki. Že leta 1873. pri slavnosti devetstoletnice škofije v Pragi imel je sedanji prošt Novomeški, tedanji kanonik Ljubljanski Peter Urh na shodu v semeniškem refektorji v Pragi v prisotnosti 3000 poslušalcev naudušen govor o narodu češkem, in so mu klicali: „Živeli Slovenci!“ Leta 1881 so se ustavili češki romarji odpravljajoč se v Rim, v Ljubljani, kjer je njih vodja prošt Vaclav Štulci, imel lep govor, katerega se slovenski rodoljubi spominjajo še danes. Potem so se pri nas prevleli spisi apostolskega škofa Slomškega in na Slovenskem so se začeli zanimati za literaturo češko. Vzajemnosti obeh narodnosti znameniti izraz bilo je potovanje Slovencev v Prago 1886. leta in Čehov na Slovensko 1887. leto. Slovenci neso šli leta 1885. v Prago „klanjati se mladočeški slavi“, oni so sprva hoteli potovati na Velegrad, častiti spomin smrti Metodijeve, a ko so jim sloveče Velegrajske osepnice (o njih je potem Gregorčič napisal posebno pesem „Velegrajska kuga“) zaprle pot na Velegrad, so se odločili, da pojdejo v Prago. Mej potniki bilo je mnogo slovenskih in hrvatskih duhovnikov, a ti vender ne spadajo mej Mlade.

O kakej „mladočeški glorijski ni bilo za bivanja Jugoslovanov v Pragi niti sledu. Prvi njih pohod veljal je domu sv. Vita, a Měšt'anska beseda, kjer so se shajali ni mladočeško društvo. Ravno tako tudi izleta Čehov na Slovensko leta 1887. neso sprožili Mladi, kajti izletni odbor je bil sestavljen iz članov „Besede Měšt'anské“, in njen starosta dr. Schmaus, Staročech, bil je voditelj. Na potu so povsod Čehi pozdravljali zlasti domoljubni duhovniki slovenski. Župnik Keržič, dekan Križnar,

kanonik Kljun, dekan Razboršek, župnik Podboj in drugi odlični duhovniki slovenski, ki so pozdravljali z naudušenimi govori češke potnike, neso Mladi. V ostalem pa sam pisatelj famoznega članka priznava, da je potovanje Slovencev v Prago in Čehov v Ljubljano „samo na sebi bila nedolžna stvar.“

Razgreta domišljija pisateljeva ustvarila si je grozoviti načrt Mladočehov, kateri so začeli vabiti mladež slovensko v zlato Prago in so osnovali v ta namen posebni „Češkoslovenski spolek“, katerega program nekda izrecno zatajuje pozitivno kristijanstvo in diši po frama-sonstvu. —

Priznavamo naravnost, da je nas stalo nemalo boja, premagati nevoljo zaradi obrekovanja, ki je obseženo v teh besedah. Rečemo le, da so pravila češkoslovenskega društva narejena po istej šabloni, kakor pravila katerega koli drugega društva in da pri njih sestavi ni nikdo iz odbora niti slutiti mogel, da bode nekda pisatelj Goriški mogel v njih najti frama-sonstvo. Kdor se boji strahov, vidi jih po dnevu. Toliko, kakor pisatelj Goriški, tudi mi znamo iz bogoslovja, zgodovine in prakse, in bi ne bili sodelovali pri društvu s frama-sonskimi pravili. V odboru je le jeden Mladoček. Delovanje tega društva dosedaj ni veliko, in se je pojavilo s tem, da je pristopilo kot ustanovni član katoliški družbi sv. Mohora v Celovci, šolski sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, Slovenski Matici in Glasbeni Matici v Ljubljani, dalo podporo jednemu pisatelju slovenskemu in da podpira dva slovenska mladeniča, jeden študuje na orgljarski šoli, drugi se pa uči opernemu petju. Teh dveh mladeničev ni nikdo vabil v Prago, temveč sta sama prosila, da bi ja podpirali in jima dovršiti tako omogočili studije v Pragi. V ostalem je pa absurdno trditi, da bi v naši dobi bilo treba koga vabiti, da bi prejemal od dobrotnikov podporo za izobraževanje ali preživetje.

Največji triumf je pa dal napadovalec Goriški na konci, znosil je nekaj stavkov, katere je napisal član češkoslovenskega društva Jan Lego in si prizadeval dokazati z njimi, da je ta češki rodoljub in znan podpornik mladine slovenske „goli naturalist in propovednik frama-sonskega evangelija“, da je, naj stoji kar hoče, frama-son, „naj je sam kar

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik

Prvi del.

I.

(Dalje.)

„Priloži!“ rekel je seljak hčeri, ko je prenočevalec pojedel, in devotka zbrala je v verbasu najmastnejšo luč, uravnala jo je na trinožki in za trenotek bilo je svetlo videti tija do mize — poznemu obiskalcu premo v obraz.

Ako sem prej zapisal, da je bil nenavadno prezebel, nesem povedal še vsega. Bil je kakor okamenel, kakor bi bile gube pred očmi, okrog ust in na čelu nepremične; bil je tak, kakor mrtvec, kojega so v rudniku izvlekli iz apnenih skladov. Oči njegove pod belimi gostimi obrvmi bile so namurjene, kakor ne bi mogle prenesti svetlobe, kakor bi dremale.

Naglo odpel je haljo in izvlekel izpod leve pazduhe z jermenimi skrbno prevezano potno torbo.

Položil jo je na mizo, oprezno jo razvezal in vzel iz nje neke knjige.

„Tu imaš, čitateljica“, rekel je, ustal od mize in podal prvo knjižico Světluški. Bila je osmerka na grobem, sivem papirju. Devotka pogledala je knjigo in globoke, temnomodre oči so se jej zalesketale, kakor kedar v pravljičah išče sestra sledu bratovega in ga najde. Napis na knjižici se je glasil: „Zdeněk ze Zámku“. Pozni gost izvlekel je drugo knjižico in jo zopet dal devotki; imenovala se je: „Hrabrě Rožmberk“. Světluški zasmejala so se usta; stari mož z nenavadno prezeblim licem opazil je ta nasmeh. Gube na obrazu so se mu prvič skrivile, videti je bilo kakor v smehlaj; a tega neso umele. Smehu so se menda davno odvadile, a pod belimi, gostimi obrvmi odprlo se je dvoje jasnih oči, kakor bi hotele ujeti mili nasmeh okrog dekletovih ust, kakor da bi se z njim hotele veseliti, dokler ne preleti. Ali nesem rekel, da je uplival smeh na licih sodnikove hčere, kakor pomladno solnce na led? Ne, — pozabil sem poprej.

Prenočevalec segel je še jedenkrat v zveženj in izvlekel knjižico „Mnislav a Světlivna“. Dal jo je zopet mladi devotki. Světluška dotaknila se je z desnico njegove roke; a brzo jo je zmaknila, ker je bila še mrzlejša, in knjižica padla je na zemljo.

Stari mož pogledal jo je zopet v obraz, oči odprle so se mu zopet; videti pa je bilo, da je postalo v njih najedenkrat kalno in brzo jih je zatisnil.

Imel je še jedno knjigo; to je vzel od njega sodnik.

„To bo čitanja na zimo!“ sklenila je roki kmetica.

„Saj te naše že vse znamo na pamet“, dostavil je kmet.

Světluška pa je jemala knjižice drugo za drugo v roke kakor dragocen zaklad, obračala jih je na rob in na lice, in okrog ust zibal se ji je zopet oni divni, mili nasmeh. Staremu možu odpirale so se zopet pod belimi obrvmi oči, kakor bi ga hotele ujeti, in brazde na ogorelem, upalem lici gibale so se, kakor bi ledenost njegovega obličja ginila, tajala se, kakor bi okamenelost na njem se zgubljala.

Seljak pregledal je knjižico tudi tako skrbno, kakor dan danes obračajo v roki desetice, neso-li ponarejene, potem pa jo je položil na poličico v omari, kakor dandanes pokladajo hranilnične knjižice.

„Imam jih še nekoliko tu, dve za v Srbeč, jedna v Bdin, jedna v Pochvalov, dve v Pozdno in jedna do Milega“, dejal je mož, previdno zopet zavzuje zveženj z jermenimi. (Dalje prih.)

koli, **bodi tudi jezuit** (!). Nesmo zagovorniki gospoda Lega, le to naj tukaj zagotavljamo, da pisatelj Goriški temu nesebičnemu, tihemu domoljubu kateri je pri vseh skromnih svojih dohodkih toliko gmotno žrtvoval za mladež slovensko, da je neverjetno, storil britko krivico, ko ga je obdolžil razrušilnih teopenec, kajti take dobre duše so redke. „Donnez — moi deux lignes d'un homme et je vous je ferai pendre“. Iz besed pisatelja Goriškega kaže se sicer, da on misli, da tudi jezuit more biti framon (!) Pri nas bi takega doktorja, ki bi izustil podobno domnevanje, imeli za — čudaka.

Čez vse nespodobno je pa, iskati zaupni zasobni list, katerega je gospod Lego pred leti pisal mladeniču, ki ga je vprašal, ali hoče studovati bogoslovje. Pisatelj tega lista ni bogoslovec in je nezmislno mu očitati stvari, o katerih kakor lajik nema pravih pojmov. Pisatelj Goriški bi se zgrozil, ko bi mi hoteli tukaj po vzgledu njegovem natisniti zasobni list odličnega duhovnika slovenskega, kako nevoljo je vzbudil v duhovenstvu slovenskem s tem, da je objavil Legovo pismo. Kaj takega se dosedaj še ni slišalo v katoliških krogih.

Konečno še nekaj povemo pisatelju napadajočega članka. V politične zadeve slovenske se nečemo utikati, ker jih ne poznamo in se s politiko sploh ne pečamo. Toliko smo pa vendar posneli iz članka njegovega, da šteje tako imenovane Mladoslovence za neverce in bogotajce. Dobro! O minulih slavnostih bili smo povabljeni na novo mašo v Vodice pri Kranji. Pri slovesni sveti maši je pristopil pobožno in spodobno k mizi Gospodovi brat novomašnikov, kateri se šteje za jednega prvakov Mladoslovenec — to je gospod Ivan Hribar. Domači župnik bil je tega jako vesel in pravil je, da je izgled tega gospoda župljane jako spodbudil. Pri obedu v župniji imel je potem v prisotnosti propovednika, spirituala semenišča Ljubljanskega, lep govor o vzvišenosti katoliškega duhovnika odvetnik Ljubljanski dr. Tavčar, tudi Mladoslovenec. Čudili smo se. Pri nas na Češkem bi mi katoliški duhovniki nosili take moše na rokav, imeli jih za dobre katolike, a v Gorici se o njih domneva, da so brezverci (!). Pa tam so možne še druge vsakeršne reči.

Saj še pesnik Simon Gregorčič, katerega krasne pesni je preložil v češčino Pakosta, ta uzorni duhovnik, prijatelj Strossmayerjev, slava duhovenstva slovenskega bil je ondu napaden. Nekaj čudakov proglašja vsakega duhovnika slovenskega, ki poleg Cerkve svoje ljubi odkritosrčno tudi narod svoj, za pantheista in pogana. Saj je tem ljudem že slovenska katoliška družba svetega Mohora, katera nema primere, ta slavna zapuščina velicega Slomškega, kamen spodtike.

Končajmo, tudi brez dovoljenja iz Gorice bo demo ljubili slovenske pobratime, in želimo jim iz vse duše, da bi se ne posrečil načrt nekaterih ljudij, da morda nevede odtujijo inteligenco slovensko katoliškej cerkvi in napravijo propad mej duhovenstvom in občinstvom slovenskim — na škodo veri in narodu.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 23. maja.
(Dalje.)

Vodja Povše poroča v imenu glavnega odbora o sledečih predlogih o povzdigi živinoreje. Idrijska podružnica nasvetuje: „Kmetijska družba naj upliva z vsemi silami v ta namen, da pride postava za povzdigo živinarstva že prihodnjo deželno-zborsko zasedanje v obravnavo ter kmalu tudi v veljavo.“

Rateška podružnica nasvetuje: „Glavni odbor kmetijske družbe naj dobi nalogo uplivati, da pride postava za licencovanje in obligatoriško število bikov po kranjskih občinah še to deželno-zborsko zasedanje v obravnavo.“

Vrhnjska podružnica nasvetuje: „Glavnemu odboru se naroči, da napravi potrebne korake pri c. kr. deželni vladi, da se postava glede plemenskih bikov strogo izvršuje in da na dotične mudne občinske zastope primerno pritiska, da tudi to zadevo spravijo na dnevni red svojih obravnav.“ Poročevalec pravi, da je postava zaradi oskrbi plemenskih juncev sklenena bila v deželnem zboru kranjskem dne 16. februarja 1879 in ta določuje o dotičnem paragrafu: „Če občinarji nočejo itd., potem nastane dolžnost županstva, predpisano število juncev na skupne stroške in na skupni račun vseh živinorejcev občine kupiti, vzdrževati in rabiti, ako je več kakor

polovica s tem zadovoljna.“ To najvažnejšo, dasi jako skromno določilo te postave ostalo je pa doslej le na papirji. Treba je torej, da izreče kmetijska družba željo o tej zadevi po taki postavi, katera se ne bode zopet, kakor imenovana zgolj zaprašila po arhivih. Določiti, se mora vse natančno in strogo, ako se tudi pravi, da je drakonično. Saj je taka drakonična postava zastran konjereje že praktično v veljavi in vender koliko važnejša je govedoreja ki reprezentuje milijone v deželi, ko mnogo občin še konj nema!

Kakor je poročevalec po prijaznosti zastopnika c. kr. vlade izvedel, ima ista že postavni načrt o tej zadevi povsem dovršen, o katerem on misli, kolikor ga je površno pregledal, da bi utegnila taka postava res pospeševati govedorejo v deželi kranjski. A tudi vsled take postave treba bode s podporo kmetijskega ministerstva in deželnega zastopa po glavnem odboru ustanoviti „pepinijere“, to so naprave, kjer se vzgoje pristni junci, kateri bi se potem občinam po nizki ceni za plemo prodajali. Seveda bode moralo biti več takih „pepinijer“ za razna goveja premena v naši deželi.

Poročevalec nasvetuje, naj se sklene prošnja, da se nova postava o tej zadevi sklene, glavnemu odboru pa naroči, da prične priprave za ustanovo „pepinijer“ in pridobi zato potrebno podporo.

Centralni odbornik Detela toplo priporoča ta predlog in izjavi, da je on poročevalec o tej postavi v deželnem odboru, kateri jo bode v kratkem pretresel in predložil deželnemu zboru v prihodnjem zborovanju v sklepanje.

Gospod Babnik toži o nemarnosti nekaterih županov, da 32 občin Ljubljanske okolice nema nijednega pravečatega plemenskega bika, in ko bi g. Baumgartnerja na Fužinah ne bilo, skakali bi sami pokvečeni junci.

Potem se predlogi vsprejmo.

Vodja Povše poroča v imenu glavnega odbora o predlogu Vipavske podružnice o pokončevanju mrčesov. Podružnica nasvetuje: C. kr. kmetijska družba naj se naprosi, da upliva pri c. kr. vladi, da se z mrčesom „trtonolom“ zelenim in črnim (Rüsselkäfer) tako postopa, kakor z navadnim broščem. Ako pa je označeni rilčkar v postavi že imenovan, naj se pa postava zopet oživi in z vso strogostjo izvršuje. Pridnim nabiralcem rilčkarjev dado naj se nagrade. To delo morejo najlože izvrševati učenci ljudskih šol, katere v ta namen izpodbujejo gospodje učitelji s primernimi darili.“

Poročevalec pravi, da postava z dne 17. junija 1870 o varstvu zemljiških poljskih pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih mrčesov določuje v § 1., da so vsi posestniki in najemniki zemljišč dolžni do konca meseca marca vsacega leta, ali v obroku, ki ga občinski predstojnik podaljša, toda le do konca aprila, svoje sadno in lepšalno drevje, lesene vrtné plote in bišne stene na vrtilih in vinogradih, na polji, na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajc in zapredkov in sežgati nabrana gosenčja gnezda in jajca. Vse to velja tudi za pozno spomlad in za poletni čas. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. maja.

Sprva so mislili sklicati **delegacijo** na dan 12. junija, toda sedaj se pa že vidi, da se tedaj njihovo zborovanje še ne bode moglo začeti. Budgetna debata v ogerskem državnem zboru še ne bode končana. Najbrž se delegaciji snideta še le zadnje dni junija.

Permanenčni **državnozbornski** odsek za pretresovanje novega kazenskega zakona začne danes svoje delo in bode imel do konca junija po štiri seje na teden, potem bode pa posvetovanje prenehalo do septembra. Zucker, Vayhinger in Kopp so že napovedali nekatere predloge, kako naj se premeni vladni načrt. — Pravosodni minister že pripravlja predlogo novega kazenskega pravnega reda. S to predlogo se misli posebno premeniti sodnjo postopanje pri porotnih sodiščih in v tiskovnih pravadah.

Jako nepovoljno je bilo dirnilo židovske liberalce, da so pri zadnjih volitvah v mestni zbor **Dunajski** dosegli zjedinjeni kristijani precejšnje uspehe. Začeli so se bati, da se bode protisemitizem vedno bolj razširil. Začeli so na vse načine delati, da se zatre protisemitsko gibanje. Posebno so klicali vlado na pomoč. Židovski liberalni listi so dan na dan pisali, koliko škoduje protisemitsko gibanje Dunaji. Trdili so, da so se zaradi tega začeli tujci izogibati Dunaju. To je pa vse le zlagano, kajti po zanesljivih poročilih je letos do 15. maja nad 10.000 tujcev več prišlo na Dunaj, nego lani v tej dobi.

Vnanje države.

Črnogorski knez in prestolonaslednik bodeta pohodila v kratkem Pariško razstavo. Iz Pariza se pa najbrž vrne v Peterburg, da bodeta navzočna pri poroki velicega kneza Pavla z grško princesinjo Aleksandro. Prestolonaslednik ostane potem dlje časa v Peterburgu, da se seznani z napravami ruske vojske.

Vodja radikalcev **srbskih** Pasić je na banketu, kateri so mu njemu na čast priredili v Zajčarji, pozival vse člane radikalne stranke, da naj brez vseh pridržkov s patrijotično udanostjo podpirajo sedanje ministerstvo. Osnovano je upanje, da bodo oni radikalni odpadniki, ki so se v poslednji skupščini bili odločili od večine, pri prihodnjih volitvah vzajemno postopali z drugimi radikali in pripomogli, da bode v bodoči skupščini velika radikalna večina. — Vlada srbska je neki sklenila, da se uvede zopet pouk ruščine v sredne šole. Ta pouk se je bil opustil za naprednjaških vlad in tako je v srbskih srednjih šolah bila nemščina obvezni predmet, ruščina se pa še poučevala ni. Sedanji vladi je pa baje resna volja, da državo spravi zopet v pravi slovanski tir, s katerega so jo bili zavozili naprednjaki. Boljše poznanje ruščine bode v Srbiji zopet oživilo pravi slovanski duh.

Prvi poskus **rumunke** opozicije, da bi strmoglavila vlado, se ni posrečil. Vlada je predlagala, da se takoj začne budgetna debata, opozicija je pa hotela, da se poprej rešijo nekateri drugi finančni zakoni. Zbornica se je pa izrekla s 85 proti 67 glasom za vladni predlog. Iz tega glasovanja se vidi, da se vladna večina veča in se je torej nadejati, da bode sedanja vlada ostala vzlic vsem ruvanjem opozicije, ki je že bila raztrobila mej svet, da so dnevi sedanjemu ministerstvu štet.

Da se za generala Boulangerja na **Franco-skem** manj zanimajo, dokazuje to, da dosedaj pri budgetnej debati ni nikdo omenil imena njegovega. Niti njegovi nasprotniki niti prijatelji se ga ne spominjajo, če tudi govore mnogokaj drugega, kar ne spada k stvari. Naravnost čudno je, da so nakrat tako pozabili nanj. Ne ve se, ali ga prijatelji njegovi ne omenjajo zaradi razstave, kateri nečejo motiti ali pa zgubljajo zaupanje vanj. Tudi po listih se malo piše o njem. Seveda, kadar začne državno sodišče svoje obravnave, bode se zopet vzbudilo zanimanje zanj. Še le tedaj se bode videlo, če je pri narodu res kaj manj zaupanja vanj. Do tega časa pa ne moremo nič soditi, ker je general že večkrat bil skoro zavsem pozabljen pa je zopet postal popularen.

Izid anarhistične pravde v Monsu gotovo vladi **belgijski** ne bode po volji. Porotnikom se je stavilo 325 vprašanj, pa so jih potrdili le sedem. Vsled tega so le trije zatoženci obsojeni v trimesečno ječo, 19 so jih izpustili. Da je izid za obtožence tako ugoden, je uzrok ta, ker se je pokazalo, da je vlada sama po izzivajočih agentih delavce zapeljevala. Misli se, da se po takem izidu te velikanske pravde vlada ne bode mogla več obdržati.

Dopisi.

Iz Ljubljane 20. maja. (Pomožni uradniki v — državnem zboru.) (Dalje.) Peticijski odsek, kateremu se je zgoraj omenjena peticija izročila v posvetovanje in poročilo, bil bi lahko zbornici takoj predlagal, da se ta peticija, — oziraje se na prejšnje sklepe in resolucije, predloži takoj vladi; ali pa glede na to, da je vlada o dotičnih intencijah državnega zbora že obveščena, — v tem vprašanju preiti kar na dnevni red. Če se pa to vender ni zgodilo in se peticijski odsek tedaj ni s tem zadovoljil, marveč o važnosti in nujnosti tega predmeta sklenil poročati pismeno, stori to zaradi tega, ker je v soglasji s prejšnjimi izjavami državne zbornice prepričan, da se v sedanjih časih in v dōbi splošnih socijalističnih reform tudi vprašanje o pomožnem uradništvu ne sme več še na dalje ignorirati, marveč se mora slednjič tudi ta zadeva, ki je že celih dvajset (!) let v državni zbornici na dnevnem redu, ugodno in povsem v zmislu pravice in potrebe rešiti.

Kakor uči zgodovina o tem gibanju in potezanju dotičnih krogov, ki je bilo v državni zbornici že predmet raznim obravnavam, je vse to gibanje pred vsem v zvezi s postavo izdano dne 5. decembra 1868, drž. zak. št. 151, in z ono z dne 19. aprila 1872, drž. zak. št. 60, ki se tiče nastavljenja dosluženih podčastnikov na razna civilna službena mesta.

Razlogov temu (mislim da opravičenemu dost. dopisnik) gibanju pa ni težko najti. V zmislu določeb § 38. prvoomenjene, oziroma §§: 1., 4. in 5. drugoomenjene postave imajo podčastniki, ki so služili 12 let v aktivnej (stoječej) vojski (ali pa pri mornarici, deželnej brambi ali žandarmeriji), in sicer najmanj 8 let kot taki — pravico, da smejo prositi za kakovo mesto v javnej — civilnej službi in se jim tudi lahko podeli; bodisi to potem pri

kakem državnem ali deželnem uradu, pri železnicah, pri kakem pomorskem ali drugem podjetju. Pri tem se pa po določbi §§ 4 in 5. postave z dne 19. aprila 1872 nekatera teh službenih mest (tako n. pr. mesto kacega jetničarja ali pom. sluge) podeliti sme izključno le takim (vojaškim) proslilcem, dočim imajo glede drugih službenih mest (pri katerem izmed zgoraj omenjenih uradov. Dost. dop.) n. pr. za kakšno uradniško mesto v pisarniškeji ali pa manipulacijski stroki taki podčastniki le „prednost“ pred drugimi prosilci.

Vsled teh določeb nastala je napram takozvanim uradniškim in pisarniškim praktikantom, kodar se taki še nahajajo, in zatem pom. uradnikom (diurnistom) pri tacihi uradihi, kjer ni več praktikantov, — iz katerih je nastal na tem precejšen naraščaj za dotična uradniška mesta, — zaradi teh podčastnikov velika in nevarna konkurenca, ki je jela postajati vedno hujša in občutljivejša. To konkurenco je pa pozneje ministerstvo za deželno brambo z raznimi izvršilnimi naredbami, ki jih je izdalo kot nekaj dodatka k omenjenima postavama, močno povečalo, z druge strani pa jo za pomožne uradnike celo nemogoče storilo. Tako je n. pr. to ministerstvo za deželno brambo z izvršno naredbo od 12. julija, drž. zak. št. 98 in z dne 27. januarja 1882, drž. zakona št. 12, in s splošnim tolmačenjem dotičnih odstavkov v omenjenih postavah to konkurenco za pomožne uradnike takorekoč uničilo, ker je — kakor je peticijski odsek sam sprevidel, — bilo to tolmačenje skozi in skozi napačno ter se je hotelo s tem le jedino na korist tem vojaškim proslilcem delati. Ravno tako se je glede uradniških mest, ki jih omenja § 5. postave z dne 19. aprila 1872 in glede katerih imajo taki podčastniki — proslilci nekako „prednost“, — s tem tolmačenjem ustvaril za nje pravi pravcati monopol (!) in naravnost nekaj privilegij (!), kar pa nasprotuje ne le intencijam postavodajnih faktorjev, marveč tudi celemu zmislu omenjenih dveh postav!

Po postavi z dne 19. aprila 1872 je na omenjeno „prednost“ le glede takih podčastnikov proslilcev pri nameščenju uradniških mest, ki jih omenja § 5. te postave ozirati se, ki so svojo polno sposobnost (z veljavnimi spričevali! dost. dop.) tudi dokazali. Za to tolmačenje kakor tudi ločitev službenih kategorij, ki jih omenjata §§ 4. in 5. te postave, priča, da so v zmislu postave, službena mesta, kakor jih omenja § 4., izključljivo vojaškim podčastnikom proslilcem podeliti, dočim glede uradniških mest, ki jih omenja § 5 se le tedaj na te proslilce ozirati, ko so svojo sposobnost popolnoma dokazali, vender pa se je pred vsem — ker imajo ti baš „prednost“ (!) — na te ozirati, in ne na one proslilce iz civilnega stanu, to je pomožne uradnike, čeravno je iz predloženih spričeval dokazalo se, da je sposobnost obeh teh (nasprotnih si) proslilcev čisto jednaka. (Dalje prih.)

Iz Novega Mesta 23. maja. [Izv. dop.] V Novem Mestu v polnem številu zbrani župani in srenjski svetovalci celega Novomeškega okraja so jednoglasno sklenili sledeče resolucije:

Ker deželna bolnica v Ljubljani dolenjskim okrajem radi daljave ne more hasniti in ker se posebno zdaj, ko kužne bolezni po Dolenjskem razsajajo, bridko čuti pomanjkanja te dobrodelne naprave, je iskrena želja vseh zastopanih občin, da se ustanovi za dolenjske okraje deželna bolnica v Novem Mestu.

2. Ker se od vseh stranij priznava potreba dolenjske železnice, da se Dolenjska otme pretečega gospodarstvenega pogina, se obžaluje, da visoka vlada to zadevo vedno odklada in da še sedaj, ko so poprej naglašene ovire odpale, ni dovolila za zgradbo potrebne podpore; dočim so se železnice v bogatih deželah na državne stroške zgradile ali vsaj izdatno podirale.

Ob jednem se je konstituiral zdravstveni svet za Novomeški okraj in sta bila voljena c. kr. notar g. dr. Poznik za načelnika in ritm. in graščak gospod Dejak za namestnika.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Jurklošter v političnem okraji celjskem za zgradbo šole 200 gld.

— (Vodnikova slavnost v Ljubljani.) Odbor za odkritje Vodnikovega spomenika ima zdaj

redno seje, da ureja vse priprave za slavnost, ki se bode vršila dne 29. in 30. junija v Ljubljani in na katero znova opozarjamo vsa narodna društva, da bodo prihajala s svojimi zastavami. Iz programa, ki pa še ni določen v vseh podrobnostih, navajamo, da bode 28. junija zvečer koncert na čitalniškem vrtu, 29. junija, na sv. Petra in Pavla dan, zjutraj izlet in sv. maša na Rožniku, dopoldne ogledovanje deželnega muzeja, popoldne sprehod na Grad, zvečer ob 6. uri polaganje vencev in petje pri Vodnikovem grobu, ob 8. uri gledališčna predstava in potem prosta zabava na čitalniškem vrtu. V nedeljo 30. junija ob 1/2 11. uri sv. maša v cerkvi pri sv. Jakobu, kjer je Vodnik bil jedno leto kapelan, ob 1/2 12. uri odkritje spomenika, ob 2. uri banket, ob 5. uri veselica v Šiški pri Žibertu, katero bode priredila Šišenska čitalnica. Kantato pri odkritju pelo bode več nego 300 pevcev. Valvazorjev trg bode lepo okrašen in dva slavaloka postavljena na zgornjem in spodnjem koncu trga.

— (Za Vodnikov spomenik) izkopali so jamo za temelj, a zadeli so na dva kanala, od katerih se glavni kanal ne dá lahko preložiti. Vsled tega se bode spomenik dalje od gimnazijskega poslopja odmaknil, nego se je s početka mislilo, kar se mora le odobravati, ker bi po prvem načrtu spomenik stal bil preblizu poslopja, a na sedanjem mestu se bo videl že z mestnega trga.

— (Tabor v Istri ni dovoljen.) Okrajno glavarstvo pazinsko je z odlokom z dne 22. t. m. obvestilo politično društvo „Edinost“, da prošnje za dovoljenje taborja pod milim nebom pri Sv. Petru v šumi ne more ustreči, ker se tamošnje mešano prebivalstvo lokalno ne more tako razdeliti, da bi vsled taborja ne bil kaj ljen javni red in mir.

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) ima v sredo dne 29. t. m. ob 8. uri zvečer svoj drugi shod v hotelu „pri Slonu.“ Na dnevnem redu je predavanje sodnijskega pristava g. A. Levca, razpravljanje praktičnih slučajev, posamezni nasveti in prijateljska zabava. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (V bolgarskem listu „Plovdiv“ št. 19.) nahajamo naslednjo vest: „Francoska vlada povabila je oficijalno profesorja tukajšnje realne gimnazije g. A. Bezenška (našega rojaka. Uredn.) na Pariške svetovne razstave mejnarodni kongres v odsek za umetnost. Kongres bode meseca avgusta. Ne vemo, je li francoska vlada izkazala to čast kateremu drugemu specialistu v Bolgariji, no vidimo vsaj, da nismo popolnoma pozabljeni.“

— (Odbor „Podpornega društva pomočnih uradnikov“) ima v sredo dne 29. maja t. l. zvečer ob polu 8. uri. (v Trubarjevih ulicah št. 1. I. nadstr.) sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Branje zapisnika o zadnji (VI.) seji. — 2. Poročilo tajnikovo ob ulogi došli od jednega društvenika in 3. o društvenem delovanju v preteklem mesecu. — 4. Poročilo blagajnikovo o mesečnem računu. — 5. Volitev treh odbornikov za nabiranje podpornih članov in podpor v obče — 6. Posvetovanja in sklepi o posameznih predlogih.

— (C. kr. državna železnica) osnovala je izdajalnico voznih listkov v sredini mesta Ljubljanskega. Res dobra misel. Listki dobivali se bodo lahko celi dan od 8. ure zjutraj, do 6. ure zvečer. Ustreženo bode gotovo zelo sl. občinstvu, kajti preskrbelo si bode listke lahko poprej in se ne bode treba drenjati pri blagajni na kolodvoru. Razprodajo prevzel je gosp. Josip Pavlin, na Marjinem trgu št. 1 (pred Frančiškani). Cene so iste, kakor pri blagajni južnega kolodvora. Več pove današnji inserat.

— (Iz Novevasi pri Blokah) piše se nam: Umrl je tukajšnji nadučitelj g. Iv. Treven danes (26. t. m.) popoldne ob 2. uri v 51. letu. Služboval je na tukajšnji ljudski šoli 17. let. Pogreb bode v torek dne 28. t. m. popoldne ob 4. uri. Bodi mu zemljica lahka!

— (Stari državni bankovci po 50 gld.) z dne 25. avgusta 1866. leta se lahko še zamenjajo z novimi najkasneje do 31. t. m. in sicer proti kolekovani prošnji, katero je poslati državnemu finančnemu ministerstvu na Dunaji.

— (Cirkus Amato) priredi v Ljubljani le še nekaj predstav. Izmed zelo zanimivega programa predstav zaslužita občno pozornost skoro neverjetno izučena slona in pa skupina izvrstnih telovadcev rodbine Hadwig, katerim na korist je danes zve-

čer velika predstava. Iz Ljubljane odpotuje cirkus v Maribor.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Dobrlivasi na Koroškem. Prošnje do 8. junija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 26. maja. Tramvajski strajk še traja. Ravnatelj Storck poskusil postreščke izvežbati za vožnjo. Policijski ravnatelj pa je z ozirom na javni mir in red vožnjo prepovedal. Iz Bruslja pride danes upravni odbornik Depreter v Prago, da se začne pogajati.

Berolin 26. maja. Kralj Umberto in kraljevič ob 1/2 10. uri incognito odpotovala. Poslovila sta se od cesarja Viljema najsrčneje. Na kolodvor prišli so principi, Herbert Bismarck, generali, civilna oblastva in nadžupan. Cesar Viljem je Crispiju ponavlja segel v roko. — V pristanišči v Lübecku nastal velik požar; troje skladišč gori, veliko pavole, prediva in družega blaga zgorelo. Škoda ceni se na dva milijona.

Kladno 27. maja. Na fužinah Praške železninske družbe se je zopet popolnoma delati pričelo, ko so se fužine iz državne železnice premogovnikov dovoljno založile s premogom.

Beligrad 27. majaja. Pri večerajšnjih izgrelih naprednjaki ustrelili jednega gimnazijca in jednega žandarma. Ob 7. uri zvečer napravil se je zopet mir in red. Demonstracije trajale so pet ur. Preiskava se je takoj pričela.

Razne vesti.

* (Požara.) V Šildbergu v Hohenstadskem okraji na Moravskem pogorelo je po uradnem poročilu došlem namestništvu v Brno 23. t. m. 33 hiš, 18 gospodarskih poslopij, šola, župnija, cerkev, okrajno sodišče, poštni in brzojavni urad. Ogenj nastal je na pošti. Blagajnico, akte in cerkveno posodo so rešili, zvonovi so se pa stopili. Navzlic trudapolnemu in v istini izbornemu naporu ognjegasev in v kljub delovanju sedmero brigadnic ni bilo možno omejiti požara, ker ga je zelo pospeševal silen vihar in ker je vode primanjkovalo. Škoda je velikanska, beda neopisna. — Iz Levova se isto tako 24. t. m. poroča, da je ogenj uničil v Cejsanovu 80 poslopij, mej temi tudi sinagogo. Sto in petdeset rodbin je brez kruha in strehe.

* (Lakota in kolera v Indiji.) Iz Londona se 24. t. m. javlja: Po uradnem izveštju razsajata v Ganzamu (v Madrasu) lakota in kolera. Vsak teden umre za kolero nad tisoč ljudi.

Bratje Sokoli!

O binkoštnih praznikih bode se v prijaznem Novem Mestu sredi vinorodne Dolenjske vršila pomenljiva slavnost. — Bratovsko nam društvo posvetilo si bode zastavo, pod katero si je namenilo delovati za povzdigo sokolstva in za dosego njegovega uzvišenega namena. O tej priliki bodo se v Novem Mestu sešli rodoljubje od blizu in daleč. Zastopana bodo tedaj vsa narodna društva dolenjska in celo naši bratje od dolenje Save in Kolpe prihiteli bodo tja, da ponové staro v krvi in jeziku utemeljeno bratovsko zavezo. Novo Mesto bode torej o binkoštnih praznikih jedini tabor za narod in domovino unetih bojevnikov.

Bratje! Dolžnost naša je pač, da se slavnostij Novomeških udeležimo v številu, ki bode primerno našemu društvu. Vsaj smo mi, ki zastavo sokolsko ponosno dvigamo že nad petindvajset let, prvi predstavitelji sokolske ideje na Slovenskem. Vrniti mora pa društvo naše svojemu mlajšemu bratu tudi milo za drago; kajti o petindvajsetletnici naše poslali je v kolo naše preko dvajset čilih sokolovcev.

Ljubljanski „Sokol“ odpelje se v Novo Mesto binkoštno soboto dne 8. junija. Vozil se bode v landauerjih, v katerem vsakem bode prostora za štiri udeležence izleta. Odpeljali se bomo iz Ljubljane v dveh oddelkih, in sicer: ob dveh popoldne in ob šestih zvečer. Zbirališče bode v čitalnici. Prvi oddelek popelje se do Trebnjega; tam bode prenočeval. Binkoštno nedeljo popeljemo se potem vsi vkup ob petih zjutraj iz Trebnjega dalje. Načrt potovanja je — kakor vidite — jako ugoden; oglašajte se torej mnogoštevilno k izletu, ki obeta biti jeden najlepših, kolikor imamo zaznamovanih v društvenih letopisih.

Na zdar!

V Ljubljani, dne 27. maja 1889.

Ivan Hribar,
starosta.

"LJUBLJANSKI ZVON"
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

26. maja.
 Pri **Slonu**: Lazarini iz Grada. — Pitner z Reke.
 — Hölz iz Brna. — Koder iz Inomosta. — Kamel iz Zagrađa. — Hočevar iz Velikoveca. — Visin iz Benedk. — Steiner, Basch z Dunaja. — Florič iz Trsta. — Moises iz Varaždina. — Breisach iz Opave. — Weinerscheimer iz Ichenhausena. — Dalora iz Italije. — Weizman iz Beljaka.
 Pri **Južnem kolodvoru**: Simon iz Brda. — Sonnenschein, Sankopf z Dunaja. — Sittich iz Radovljice. — Spiegel, Sedelj iz Trsta. — Mlakar iz Dolenjevasi. — Hafner z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 25. maja t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	—	Špeh povojen, kgr.	—	60
Rež, "	4	66	Surovo maslo, "	—	63
Ječmen, "	4	66	Jajce, jedno :	—	15
Oves, "	2	83	Mleko, liter	—	7
Ajda, "	4	83	Goveje meso, kgr.	—	54
Proso, "	5	—	Telečje	—	45
Koruza, "	5	—	Svinjsko	—	50
Krompir, "	2	67	Koštrunovo	—	32
Leča, "	12	—	Pišanec	—	60
Grah, "	13	—	Golob	—	18
Fizol, "	11	—	Seno, 100 kilo	—	23
Maslo, kgr.	84	—	Slama, "	—	23
Mast, "	70	—	Drva trda, 4 metr.	—	640
Špeh frišen	52	—	" mehka, 4	—	425

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. maja	7. zjutraj	732.1 mm.	14.4° C	sl. sev.	jas.	1.70 mm.
	2. popol.	729.7 mm.	20.8° C	sl. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	729.1 mm.	15.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
26. maja	7. zjutraj	727.7 mm.	14.6° C	sl. zah.	obl.	11.30 mm.
	2. popol.	727.4 mm.	15.6° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	727.7 mm.	14.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 16.7° in 15.0°, za 0.9° nad in 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.95	85.85
Srebrna renta	86.15	86.20
Zlata renta	109.40	109.40
5% marcna renta	100.65	100.65
Akcije narodne banke	909.—	909.—
Kreditne akcije	307.50	307.75
London	118.00	118.45
Napol.	9.39 1/2	9.41 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.61
Nemške marke	57.90	57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	135 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	102	20
Ogerska papirna renta 5%	97	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gl.	184
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	234	25

Zahvala.

Za jako srčno in tolažljivo sočutje, ki se je nam skazovalo v tako obilnej meri ob pretresujočej izgubi našega dragega soproga, oziroma očeta, gospoda c. kr. vladnega svetnika

Ivana Hozhewar-ja

potem za mnoge nepozabljivemu pokojniku darovane vence in za mnogobrojno častno udeležbo pri pogrebu, smo dolžni izreči najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 27. maja 1889.

(396)

Zalujoči ostali.

Išče se spreten

carinski paznik
 oziroma
poslovodja.

Ponudbe pod znamko **J. K.** vsprejema upravništvo "Slovenskega Naroda". (386—3)

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa iz Št. Valentin** (56—28)

c. kr. privilegovana nepremočljiva

hranilna mast za usnje,

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlja 1 gl., 1/4 škatlje 50 kr., 1/2 škatlje 25 kr., 3/4 škatlje 12 1/2 kr.); potem za likanje usnja **ravnokar patentovana**

hranilna tinktura za usnje,

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje, marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gl. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gl., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. — Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije; v Ljubljani pri gg. **Schusnig-u & Weber-ju** in **A. Krisper-ju**. — Svarimo pred ponarejanji! — Prosi se za **ponudbe v razprodajanju**, kjer se ni založbi.

Letno grebenasto blago

jako elegantno in trajno za moške obleke v dvajset različnih barvah, katerim ne škoduje pranje, 60 cm široko,

I cela obleka 6 1/2 metra le gl. 3.

Jeden poskus zadostuje, da se preverite o izvrstni kakovosti tega blaga, ki se lahko pere.

Brnsko sukno

se razpošilja po čudovito nizkih cenah, in sicer:

le dobre baže:

3.10 m za obleko	gl.	3.50
3.10 " " "	"	5.—
3.10 " " "boljšo obleko	"	6.—
3.10 " " " "	"	7.80
3.10 " " "fino	"	8.50
3.10 " " " "	"	9.—
3.10 " " " "	"	9.50
3.10 " " "jako fino obleko	"	10.50
3.10 " " " "	"	12.50
3.10 " " " "	"	14.—
3.10 " " "za najfinejšo obleko	gl.	16—20

Najizvrstnejše Brnsko blago za suknje:

2.10 m za ogrtač	gl.	6.30
2.10 " " "fini ogrtač	"	8.40
2.10 " " "najfinejši ogrtač	"	12.50
1 kos francoski pique-gilet	"	1.50
1 " " " " (sport)	"	2.50

Črni peruvienes in doskins za salonske obleke 3.25 m za gl. 10 in več.

Pri naročbah vzorcev naj se pove, kake vrste se želé.

Karl Pechaczek,

Brno, Zelný trh 13.

Pošlje se le proti predpošiljavi zneska ali proti povzetju.

Uzorci zastoj in franko. (145—13)

Krojaške karte vzorcev nefrankovane.

C. k. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Osnova izdajalnice vozniških listkov

v mestu Ljubljanskem.

V interesu ugodnosti potujočega občinstva, osnuje se

s 1. dnem junija 1889. leta

v mestu Ljubljanskem izdajalnica vozniških listkov.

Prevzel jo je zavarovalni in parobrodni agent **Josip Pavlin**

in se bodo izdajali za Vižmarje, Medvode, Škofjo Loko, Kranj, Sv. Jošt, Podnart-Kropo, Otoče, Radovljico, Lesce-Bled, Dovje, Kranjsko Goro, Rateče, Trbiž,

Žabnico, Beljak, Celovec via Glandorf in Dunaj via Amstetten

listki za tja in listki za tja in nazaj 2. in 3. razreda v njegovej poslovalnici

v Ljubljani, Marijin trg št. 1

po dnevi od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer po jednaki ceni, kakor pri osobnej blagajnici južne železnice v Ljubljani.

Na Dunaji, meseca maja 1889.

(395—1)

C. k. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
 po nizkej ceni.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Edor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
 na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroju za vsak stan in po poštenih cenah.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U
LJUBLJANA.

(218—25)